

Nr 500.

Av herr **Lindmark**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 174, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 174 föreslås ändring i vissa delar av förordningen om automobils katt, ändring i förordningen om särskild katt å bensen och motorsprit, ändring i förordningen om särskild katt å automobilgummiringar samt föreslås antagande av ny förordning om tillfällig katt å bensen som finnes i riket viss datum 1932.

De föreslagna ändringarna innebära en ökning av automobils katterbördan å sammanlagt 15 miljoner kronor. Genom höjning av bensinskatten uttagas 8 miljoner, omkring 5 miljoner kronor genom höjning av gummiskatten samt omkring 2 miljoner kronor genom ökad fordonss katt.

Behovet av ökade automobils kattermedel sammanhänger med Kungl. Maj:ts förslag, att vissa utgifter, som nu utgå av vanliga skattermedel, skola utgå av automobils kattermedel. Sålunda föreslås bland annat att anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar, som hitintills utgått av vanliga skattermedel, härefter skall utgå av automobils kattermedel.

I motion nr 284 i andra kammaren har jag föreslagit riksdagen besluta att avslå Kungl. Maj:ts förslag att använda automobils kattermedel till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar och att riksdagen för budgetåret 1932/1933 måtte för nyssnämnda ändamål anvisa ett extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor att utgå av vanliga statsinkomster.

Genom ett bifall till denna min framställning skulle en ökning av automobils kattertungan kunna begränsas till omkring 10 miljoner kronor. En viss jämkning nedåt av föreslagna skattesatser skulle sålunda kunna ske svarande mot en minskning av automobils kattesumman med omkring 5 miljoner kronor.

I Kungl. Maj:ts proposition föreslås höjning av skatten å fordon, gummiringar och å bensen.

Det är givet att automobils katten bör beräknas jämväl å själva fordonet. Enligt mitt förmenande bör dock den huvudsakliga skatten läggas å konsumtionen av bensen och gummiringar. Automobilerna användas mycket olika. Vissa privatbilar användas kanske endast en tiondedel mot vad andra bilar användas. Vad ringgummi angår förstöres detta med tiden även om automobilens användning är ringa. Fordonss katten och, i viss mån, även rings katten kräva större engångsutlägg som verka tyngande. Bensinskatten däremot lägges endast i mån som förbrukningen sker och

förefaller därför mindre kännbar. Den huvudsakliga ökningen av automobilskatten bör därför läggas på bensin.

I överensstämmelse med nu framförda synpunkter anser jag, att fordonsskatten bör sänkas från av Kungl. Maj:t föreslagna 14 kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av automobilens tjänstevikt till 12 kronor, med bibehållande av vad i propositionen i övrigt föreslagits angående fordonsskattens beräkande. Ett bifall härtill innebär en minskad skattebelastning av fordonen med omkring 2.5 miljoner kronor i jämförelse med propositionens förslag. I jämförelse med nu utgående fordonsskatt innebär vad här föreslås en mindre lättnad för lättare automobiler.

Kungl. Maj:t föreslår en skattehöjning å gummiringar med 1 krona 50 öre för kilogram, som beräknas medföra en inkomstökning av omkring 5 miljoner kronor. Med hänvisning till ovanstående motivering föreslår jag en höjning av skatten å automobilgummiringar med 50 öre för kilogram från nuvarande skatt å 2 kronor till 2 kronor 50 öre, innebärande en inkomstökning av omkring 1,700,000 kronor.

I fråga om bensinskatten föreslår jag ingen ändring i Kungl. Maj:ts förslag.

Inkomstökningen enligt härövan framförda förslag å skattesatser skulle bli följande:

Bensinskatten (lika med prop.)	kronor 8,000,000
Gummiringsskatten »	1,700,000
Fordonsskatt:		
av motorcyklar »	290,000
av släpvagnar »	200,000
		kronor 10,190,000.

Med hänvisning till vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte bifalla vad Kungl. Maj:t föreslagit i propositionen nr 174 med allenast den ändringen i 5 §, c i »Förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt» att fjorton kronor ändras till tolv kronor; och

att i 1 § i »Förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar» orden tre kronor femtio öre ändras till två kronor femtio öre.

Stockholm den 31 mars 1932.

Ewald Lindmark.